

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ח: א.] (ב) [לנקמן
טו: א.] (ג) [מולין זכ: א.]
(ד) יבמות עח. ע"ש חוספסח
קדושין פ"ה (ה) ערכין טו.
(ו) [חוספסח פס"ד, א.] (ז) [דף
כ: א.] (ח) [גראשית מ: א.]
(ט) [ירמיהו ח"א, י'] (י) [פ"ה
ה"א, כ.] (כ) פ"י שמע"ט.
(ל) [נפש' נפש' יבמות ע:
ד"ה ממין ומוס' מגילה יב:
ד"ה זיל.]

תורה אור השלם

1. שוב בסתר עליון בעל שדי תתלך.
2. ועין נאף שומרי נשף לאמר לו שומרי נשף וסתר פנים ושם:
3. איוב בו כי
4. תבסס שנה במשאן תנלה רעתו בקלה:
5. משלי בו כי
6. כי כל סוף אמן ברשע וסוף מנולה ברשע וסוף חסד לשרפה מאכלת אש:
7. ישעיהו ט ד
8. כסאסא קשלה תריבנה הנה ברוח הקדש ביום קדש:
9. ישעיהו לו ז
10. כי אני יי כי שחית ואחם בני יעקב אל כלבים:
11. אספה עליהם רעות וצו אלכל בהם:
12. דברים לו כג
13. מבלאות שפוך קדש לו כל יד עמל חבוא:
14. איוב כ כב
15. רגו ערדקם פיי רגשו נאדם תחלה:
16. תחלים לו
17. קטב בארץ שוריה אדו ושבר בריחה מלה ושוריה גוים אין תורה גם בניאיה אין קצו חזון מיה:
18. איכה ב ט

הגהות הב"ח

(א) גם לא תתורני עין
וסתר פנים ישיש ד"ה
וכ"ה ענין: (ב) רש"י ד"ה
למנחה ללמדנו שנקמה:
(ג) ד"ה דוד וט"ו אל
כסף וזהב כד: (ד) חוב"
ד"ה מנחמן וט"ו נושא את
אלו והכי פריך ההא ע"כ
י"ם ב"א את ומלגלג:
(ה) ב"א לא כלל
מצרים וס"י מ"ה כסדר:
(ו) בא"ד דלגלג אשמתן
כסדרם ולא כללן ודאי
בלבדן כדמסי:

מוסף רש"י

בצילצול. אזור נאה
(ערובין קצ.) שלשה
בוטות. כסמור החלוט
ומס פרעה וגו' (חולין
צב.) בימי פרעה נכה
שהחריט נובדננר דמתי
(ירמיה מז) לנא נובדננר
מלך ככל וגו' (שם).
במלאות ספקו יצר לו.
כשהמלא קלחו כניט
הרעו אל יצר לו, מלא עליו
זרע (ערובין טו.)

המקנא פרק ראשון סוטה

מספקת לשחות עד שפניה
באלבטותים. רמזה לו לבא
ה של חרש. פחותה ומגונה
ממנה. ושמתו אני את פני

(יִרְקָה) וְנִתְחַי (אֶחָד) פִּינִי (שֶׁסֶה) כִּי
 כִּינִי לִשְׁוֹן פִּינִי אֵינִי מִכָּל עֶסְקִי
 וְעוֹשְׁקִי בָּן: **תַּכְּסֵּה שְׂנֵאֵה בְּמַשְׁקָו.**
 וְנִתְחַי בְּמַשְׁקָו) הַתַּכְּסֵּה דָבָר שֶׁשִּׁנִּי
 לְמַתְקוֹס. בְּמַשְׁקָו בְּחֶשֶׁךְ כְּמוֹ שׂוֹאֵה
 (יִרְאֵי) לֵי שְׁעוֹשֵׂה מַעֲשִׂי בְּחוֹשֶׁךְ: כִּי
בֵּל מֵאֵוָן. שְׂנֵאֵה לְמַדְנוֹ שֶׁאֵף עֲבִירֹת
 קָטְנוֹת נִתְחַי: נִתְחַי יִמְנוֹ: **לִמֵּה לֵי.**
 מִתְחַת לֵאמֹר: נִתְחַי: **לְמַדְנוֹ.**
 (ס) שְׂנֵאֵה שְׂמוֹד מוֹדֵדִין לוֹ הַפֶּרֶעוֹן
 מִמֶּנִּי הַתַּכְּסֵּה: **שִׁילוֹשֶׁה.** אִיבֹדָה מִן
 הַיְבוֹשׁ: ג' כְּוֹסֹם. בְּחֵלְמוֹ שֶׁל שֶׁר
 הַמַּשְׁקִים: **בִּימֵי פֶרַעַה נִכְה.** לֵבָא
 וְנִבְדֹּדְרֵה מִלֶּךְ בָּבֶל לְהִכּוֹת אֶת אֶרֶץ
 הַמִּצְרַיִם: **עֶס עֲבִירֹתֶיהָ.** יִמּוֹת
 הַמִּשְׁתִּי. אֲלֵמָה לֹא נִשְׂרָדָה בְּמֵה
 לְמַדְנוֹ: **וְכִי יִשְׂמָה הֵנָּה אֲדוּר.**
 הַרְשָׁאוֹת שֶׁל כֹּהֵן וְאֵלּוֹ מֵאוֹמוֹת
 הָאֲחֵרוֹת הֵיוּ שְׂמִיכָבוֹ בְּחֶרֶךְ מִנֶּרֶס:
מִמֶּנִּי מִמֶּנִּי רֶאשׁוֹן. הוּא עֲמֹם נִתְחַיִּי:
אֲשִׁיף לְבָנִי מִלְרִישׁ שִׁינֵי. בֵּת מִנֶּרֶס
 יִצְרֵת וְגַר מִנֶּרֶס שְׂנֵאֵה הֵיא שִׁינֵי
 לְיִצְרֵת כִּי שִׁינֵי בֵּת שִׁינֵי וְרִאשׁוֹ
 לְיִצְרֵת כִּי שְׂמִיכָבוֹ דְּכַמִּי (דְּרִישׁ) חֵי
 בְּנִינִי אֲשֶׁר יוֹלְדוֹ לֵהֵם דּוֹר שְׁלִישִׁי יִצֵּא
 לְהֵם בְּקֵהל ה' שֶׁסֶם הֵימִי מִשְׁחָ לְבָנִי
 מִמֶּנִּי רֶאשׁוֹנֵה הֵיחַ בֵּן בְּנֵי שִׁנִּי מִזֵּד
 הַסֵּם דְּלִמֶּר יִבְיָחוֹת (דָּר עֲמָה).
 (ד) דְּקִדּוּשִׁין (דָּר עֲמָה) (בְּנִינִי שֶׁאֵף יוֹלְדוֹ)
 לְהֵם הֵנָּה אֲחֵר פְּסוּלִין. אֲלֵמָה עֲדִין
 מִנֶּרֶס הֵם לְחֵלּוֹ שֶׁאֵר אֲמוֹת מוֹתֵרִין
 לֵבָא בְּקֵהל מִיד. מִמֶּנִּי לֵיחַ לֵיחַ הֵא
 דְּלִמֶּר בְּזִרְבוֹת (דָּר עֲמָה) שְׂעוֹשִׂים
 וְהַתַּכְּסֵּה מוֹתֵרִין לֵבָא בְּקֵהל שְׂכַב
 עֲלֵהָ סְנַחְרִיב וְכִלְכֵּל אֶת כָּל הָאוֹמוֹת
 וְהִכִּי נִמִּי קִתְּנִי בֵּתֵךְ מִיִּתְחַל
 מִתּוֹסַפְתָּה דְּקִדּוּשִׁין' אֲמַר לוֹ רִיע'
 מִתּוֹסַפְתָּה טִעִית שְׂכַבְתָּ עֲלֵהָ סְנַחְרִיב
 וְכִלְכֵּל כִּי' אֵהָ. מִן הַמֶּקְרָא הוּא:
הֵאֵל כְּלִישׁ. מְכֻוִּי כְּלוֹת: **בְּמֵלֹאֹס**
מִסְקוֹ. כָּל רִזּוֹנִי: יֵדֵךְ לוֹ. בְּחֵלְמוֹ
 זָרָה: **אֵלָּה עוֹנֵה תִּתְחַלֵּה.** שֶׁאֵף עֶסְקִי
 זָרָה חֵמִים שֶׁנִּי לְהֵלֹאֵה: **שְׂנֵאֵה שְׂעוֹ**
שְׂנֵאִיכֵה בְּמַעֲשֵׂה יְדִישׁ. לְהִיחַ נִתְחַי
 מֵהֵם: דּוֹד דְּכַסִּיב עֲבָדוֹ **בְּאֶרֶץ**
שְׂפִירִי. לְעִיל מִיִּיחֵה כְּכִיב חֲשֵׁב ה'
 לְהַשְׁמִית חוֹמָה בֵּת לְיוֹן וְעֵלָה כְּכִיב
 טַבְּעוֹ בְּאֶרֶץ מוֹלֹדֹת לְיוֹן הֵיא עִיר
 וְכִיב וְכִיב דְּכַמִּיב בְּסַפֵּר שְׂמוֹלָל (ב) ה'
 וְכַבְּשָׁה לְרִישׁ בִּימֵי דְּקִיבּוֹ עֲבָדוֹ
 הַשְׂפִירִי לְחֵלּוֹת הַשְׂפִירִי שִׁיחַ שֶׁל
 חוֹמָה אֵל (א) הַזֵּה בֵּת שֶׁלֵּא יִשְׁאֹס
 אֲחֵרִישׁ וְעִישׁ לֵא שְׂכָאֵי אֲחֵם: **יִמֵּה**
שְׂכַבְשָׁה לֹא נִיחֵן לֵה. שְׂאִקְרֵה לְכֹעֵל:
וְהֵם שְׂכִידֵה נְטֹלוֹ הִימְנֵה. אֵם שׂוֹמֵה
 מִיִּם מִתָּה וְהֵם הַדּוֹמֵה וְנִתְחַי
 לְכֹעֵל וְהַסְפִירֵה כְּמוֹתָהָ:

אבימי תחת מחילות של היכל
לה מה שביקשה לא ניתן לה
במה שאינו שלו מה שמבק

בנימין נר המצרי וכו'.
דף כח.) דאמר נ

א"ל ר' יהושע מותר אהה א

פניה מוריקות היא כחלה לו עיניה לפיכך עיניה בולטות היא קלעה לו את שערה לפיכך "כהן סותר את שערה היא הראתה לו באצבע לפיכך ציפורניה נשורות" ^א היא חגרה לו בצילצול לפיכך כהן מביא חבל המצרי וקושר לה למעלה מדריה היא פשטה לו את יריכה לפיכך יריכה נופלת היא קיבלתו לו את כריסה לפיכך במנה צבה ^ב היא האכילתו מעדני עולם לפיכך כרננה מאכל בהמה היא השקתהו יין משוכב בכוסות משוכבים לפיכך כהן משקה מים המרים במקדה של חרש היא עשתה בסתר וישוב בסתר עליון שם בה פנים שנאמר ויעין נואף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין ^ג וגו' דבר אחר היא עשתה בסתר המקום פירסמה בגלוי שנאמר "תחסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל" (גו') ומאחר דנפקא ליה מאחת לאחת למצא חשבון כי כל סאון סואן ברעש למא לי לכמדה ומאחר דנפקא ליה מכי כל סאון סואן ברעש בסאסאה בשלחה תריכנה למה לי לכדרכ חיננא בר פפא דא"ר חיננא בר פפא אין הקב"ה נפרע מן האומה עד שעת שילוחה שנאמר בסאסאה בשלחה וגו' איני והאמר רבא שלשה כוסות האמורות במצרים למה אחת ששתת בימי משה ואחת ששתת בימי פרעה נכה ואחת שעתידה לשלות עת תברותיה וכי תימא הנך אדורו והני אחריני נינהו והתניא אמר רבי יהודה מנימין גר המצרי היה לי חבר מתלמידי ר' עקיבא אמר מנימין גר המצרי אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה ואשיא לבני מצרית שניה כדי שיהא בן בני מותר לכא בקהל אלא אי איתמר הכי איתמר א"ר חיננא בר פפא אין הקב"ה נפרע מן המלך עד שעת שילוחו שנאמר בסאסאה בשלחה תריכנה וגו' אמרנו מתני להא דרב חיננא בר פפא אהא מ"ד כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם אני ה' לא שניתי לא הכיתי לאומה ושניתי לה ואתם בני יעקב לא כליתם היינו דכתיב 'חצי אכלה בם חצי כלין והן אינן כלין' אמר רב המנונא אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו שנאמר 'במלאות ספקו יצר לו וגו' דרש ר' חיננא בר פפא מאי דכתיב 'רננו צדיקים ב ה' לישירים נאוו תהלה אל תקרי נאוו תהלה אלא נוו תהלה זה משה ודוד שלא שלטו שונאיהם במעשיהם דוד דכתיב 'מבעו בארץ שעריה משה דאמר מר משנבנה מקדש ראשון נגנו אהל מועד קרשיו קרסיו וברחיו ועמודיו וארניו היכא אמר רב חסדא אמר תנו רבנן 'סוטה נתנה עיניה במי שאינו ראוי ומה שבידה נטלוהו ממנה שכל הנותן עיניו ש אין נותניו לו ומה שבידו נטולין הימנו

וּלְפִירוּשׁוֹ מִן הַתּוֹסֵפֹת דַּקְתִּי לֹא מִנְּרִים בְּמָקוֹמָם הֵם יוֹשְׁבֵי וְ
 אֵל וְעַמּוּן בְּמִגְלִיָּה לֹא קָשִׁיָּה מִיִּדְּיָל: **ל**א הִבִּיתִי אֶמוּמָה וְשֹׁנִית.
 וְי מִנִּי לְתָרֵךְ לְמִתֵּךְ שֶׁל אֹמֶה מִדְּקָאֻמֵּר וְאֵחָם בְּנֵי יַעֲקֹב דְּמִשְׁמַע

פ.

[א] מ"י ס"ג מהל' קטטה
הל' יא[א]:
[ב] מ"י פ"ב מהל' איסור
הל' כ' טוש"ע אה"ע פ"י
ד קט"ו י[א]:

תוספות שאנן

[illegible]

(א) ע"י הגירסא צילקוט תהלים
למז תתירג.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones